

[Finansministeren]

Jeg vil gerne takke for modtagelsen af lovforslaget. Der er adskillige ordførere, der ikke har taget endelig stilling til, hvorledes de vil forholde sig ved den endelige afstemning, og det synes jeg er helt rimeligt i en situation, hvor finanslovforslaget er under behandling. Jeg kan give fuld tilslutning til det synspunkt, der har været fremført, at dette lovforslag må bearbejdes i sammenhæng med og sideløbende med behandlingen af finanslovforslaget, og for dette forslags vedkommende vil det være helt tilstrækkeligt med en vedtagelse sideløbende med vedtagelsen af finansloven.

Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger, men vil godt understrege det synspunkt, som også gik igen i flere af ordførernes indlæg, at det lovforslag, vi her har til behandling, er et forslag, der, om jeg så må sige, er en konsekvens af andre dele af den økonomiske politik. Det er jo nødvendigt for os i den situation, vi er i med et betydeligt underskud over for omverdenen, at vi håndterer også den indenlandske økonomi både ud fra de synspunkter, hr. Camre var inde på, og ud fra nogle rentesynspunkter, som gør, at vi er i stand til at få finansieret også det underskud, vi har i forhold til verden omkring os.

Jeg vil gerne sige til hr. Enggaard, at vi gav jo udtryk for, da vi introducerede de 20-årige obligationer, at vi ville lancere dem på markedet med stor opmærksomhed over for de obligationsserier, de kunne være i konkurrence med. Jeg tror, vi har lov til at sige, at det også er sket, og at de er glædet roligt ind på obligationsmarkedet. Det er selvfølgelig rigtigt, som hr. Enggaard siger, at når vi er oppe i løbetider af den længde her, og selv om det er serielån, sådan at den gennemsnitlige løbetid er kort i forhold til de 20 år, er der tale om en løbetid, der falder sammen med en række af de øvrige obligationer på markedet.

Når de har kunnet introduceres her, uden at man har kunnet registrere en negativ virkning, tror jeg, det hænger sammen med den situation, vi er i på boligbyggeriets område, hvor vi med en væsentligt reduceret aktivitet i forhold til tidligere har et væsentligt lavere udbud af obligationer herfra, end vi ville have haft med den byggekvote for nybyggeriet, som vi har kendt i de foregående år. Vi er meget opmærksomme på de problemer, der kan knytte sig til påvirkningen over for an-

dre grupper af obligationer. Men heroverfor står jo interessen i at få en bedre fordeling, et bedre afløb, af de samlede afdragsforpligtelser, og jeg tror, at den situation, vi er i, den mængde, vi er oppe på, tilsiger, at vi sikrer, at der bliver et ganske bredt spektrum – altså både helt korte papirer og også noget længevarende obligationer – og jeg tror – og det kan også være et svar til fru Ingerlise Koefoed – at det er rigtigt, at også pensionskasserne er inde på markedet nu. Det er de bl.a. i kraft af, at serierne er noget længere end dem, vi tidligere har arbejdet med.

Til hr. Palle Simonsen havde jeg ellers regnet med at sige, at det var samme beløb som sidste år, og det havde jeg faktisk regnet med ville have glædet hr. Palle Simonsen, men så var restbemyndigelsen lagt til, sådan at det lykkedes for hr. Palle Simonsen at nævne et større tal. Jeg skal bekræfte tallenes rigtighed, men vil gerne understrege bemærkningerne til lovforslaget om, at det er vor bedste vurdering, at der ligger en vis reserve i den talstørrelse, der er tale om her. Når vi alligevel har valgt at bruge samme tal, 45 mia kr., som sidste år, knytter det op til de erfaringer, vi har gjort om, at der kan være ganske store udsving fra periode til periode, og for ikke at risikere at komme i en presset situation mod slutningen af 1981 har vi valgt at fastholde samme tal, selv om al erfaring taler for, at det fører til, at vi har en bemyndigelse, der kan række et stykke ind i 1982.

Over for fru Ingerlise Koefoed skal jeg bekræfte den sammenhæng, som blev understreget – altså sammenhængen over til de andre økonomiske elementer – og at alternativet til denne bemyndigelse og den efterfølgende likviditetsopsugning ikke er, at alt andet er lige, for konsekvensen af, at der ikke fandt en likviditetsopsugning sted, ville jo være en så stærk forøgelse af likviditeten i samfundet, at renten ville nå et niveau, som der ikke er en samfundsøkonomisk baggrund for, når vi ser på forholdet til verden omkring os.

Jeg vil ikke her kunne give en udtømmende besvarelse af, hvorledes disse penge places, men det er vi da parate til at prøve at give en vurdering af under udvalgsarbejdet, altså hvem der køber papirerne.

Jeg kan heller ikke give et præcist svar på, hvad der sker, hvis man beskattede pensionskasser og kursgevinster. Som bekendt er det